

תורה שיבכתב

הפצת ועידוד לימוד התורה הקדושה עם פירוש רש"י

פרשת משפטים | ר"ח אדר תשפ"ד | גיליון ו'

יו"ל לזיכוי רבבות אלפי ישראל ע"י קרן תרי"ג
לטובת נשמת הרבני הנגיד הנכבד הרה"ח ר' אריה (לייבל) בהרה"ח ר' יונה רובין ז"ל

שיבת של תורה

במינה לשולחן השבת

מדוע אין שילוט בדרך לבית המקדש?

בפרשת השבוע נאמר לגבי ההורג בשגגה (שמות כא, יג) וְשָׁמַתִּי לָךְ מִקּוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה, הגמרא במסכת מכות (י, ב) כותבת שבכל הדרכים המובילות לעיר מקלט היו מוצבים תמרורי שילוט עם הכיתוב 'מקלט', כדי לכוון את הרוצח להגיע אל ייעודו.

שאל מרן הגאון רבי יוסף שלמה כהנמן זצ"ל, גאב"ד פוניבז': להלן בפרשתנו אנו לומדים על מצות עליה לרגל (כג, יז) 'שִׁלַּשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל זָכָר אֶל פְּנֵי הָאֲדֹנָי ה', מאות אלפים יהודים מכל קצוי ארץ נדדו בדרכים שלש פעמים בשנה לעבר ירושלים, ובכל זאת אין אנו מוצאים שהתקינו שלטים בדרך לירושלים, ומדוע דווקא לעיר מקלט, שאולי כמה יהודים בודדים נמלטים שם, יש חובה להציב שילוט?

השיב הרב מפוניבז' תשובה נפלאה עד מאד: אם הרוצח הנמלט לא יכיר את הדרך לעיר מקלט, הוא יהיה מוכרח לעצור אנשים בדרך ולשאול 'איך מגיעים לעיר מקלט?', כך שיהיו מהם שיבררו וישאלו: 'מה קרה? איך בדיק אירע המקרה שהרגת בשוגג?', את זה בדיק חפצה התורה למנוע, שהחטא של ההורג לא יתפרסם, וכמה שפחות אנשים ידברו על עניינים שליליים שכאלו.

לעומת זאת, כאשר יהודים אלו לרגל, התורה חפצה בדווקא שלא יהיו שלטי הפנייה לירושלים, כך שכל היהודים שלא יכירו את הדרך יאלצו לעצור יהודים אחרים ולשאול 'הידעתם אולי כיצד מגיעים לירושלים?', והמשיבים יתחילו לשוחח על הזכייה הגדולה לעלות לירושלים, כך ייווצר פרסום גדול ושיח נרחב סביב העלייה לרגל, שיחות כגון אלו אכן רצויות ומבורכות שירבו כמותן בישראל!

חיים של תורה

מעלת וחשיבות לימוד פרשת השבוע עם פירוש רש"י הק'

תועלת גדולה לכמה ענינים

"איעצך, הוי מרגיל עצמך להיות בקי מאד במשניות, וברש"י על התורה שהוא לתועלת גדול לכמה ענינים... להיות בקי בספרא וספרי ובמדרשים, מלבד התועלת הפשוט להבין פירוש הפסוקים על נכון, ויהי אלוקים עמך"

(שו"ת בנין ציון החדשות, לבעל ערוך לנו, סי' נ"ד)

שערי תורה

מבט מסכם ומכונן לפרשת השבוע

מה בפרשה?

פרשתנו, פרשת משפטים, עשירה בשלל רב ועצום של דינים והלכות שכולם אמרו בסני, ברובם - דיני ממונות בין איש לרעהו, לצד עוד הרבה הלכות במגוון נושאים, ובסיום - אזהרות לקראת הכניסה לארץ ישראל, ותיאור הימים שלפני ואחרי קבלת התורה.

דיני ממונות ♦ מצוות בין אדם לחברו ובין אדם למקום ♦ הכנה לכניסה לארץ ♦ ימי קבלת התורה

ג. הלכות רוצח במזיד ובשוגג

המכה את חברו בזדון מכה שיש בה להמית, והלה מת, הורגים בחנק את הרוצח. במקרה והתכוון להכות אחד ובטעות הכה את השני, נחלקו תנאים אם חייב מיתה או ממון.

ד. הלכות מכה ומזיק

המזיק את אחד מאבריו של חברו, עליו לשלם דמי נזק, רפואה, אבטלה מעבודה, וצער. ואילו אם התכוון להכות את חברו ובטעות הכה אשה ומתו ילדיה, יכול הבעל לתבוע תשלום דמי הילדים.

המכה אחד מהוריו בהכאה שיש בה חבורה - ימות בחנק, ואם קילל אותם - יומת בסקילה.

ה. ארבעה אבות נזיקין

שור 'תם' שהזיק משלם חצי נזק, וה'מועד' משלם נזק שלם. ואם הרג אדם, סוקלים את השור. והיה אם השור הוא מועד, יש לשלם גם דמי כופר, וכשהנהרג הוא עבד כנעני, משלמים 30 שקלים.

נזקים נוספים: א. בהמה שאכלה או דרסה פירות בשדה של איש אחר, על בעלי הבהמה לשלם מלוא הנזק. ב. החופר או פותח בור ברשות הרבים, ונפלה שם בהמה וניזוקה או מתה, החופר צריך לשלם את הנזק. ג. אש שיצאה מחצרו וקלקלה שדה אחר, על המבעיר לשלם את מלוא הנזק.

ו. ארבעה שומרים

שומר חנים - פטור במקרה של גניבה ואבדה, בכפוף לשבועה שאכן כך היה ושלא שלח יד. אם אחר כך מתברר שהוא הגנב, עליו לשלם כפל. שומר שכר - פטור רק במקרה אונס. שואל - חייב גם באונס. שוכר - נחלקו הדעות לגבי מעמדו, כשומר חנים או שומר שכר.

ז. הלכות דיניים

בפרשתנו הלכות רבות הנוגעות לדיניים, ביניהם: א. אימתי מכריעים על פי רוב. ב. להתחיל בדיני נפשת לרוב מהדיין הקטן. ג. לא להטות משפט אביון לחובה או לזכות. ד. אימתי עורכים

א. הלכות נגב	ח. מצוות שונות בין אדם לחבירו
ב. הלכות עבד עבדי וכנעני	ט. הלכות שונות בין אדם למקום
ג. הלכות רוצח במזיד ובשוגג	י. שבת ומועדי השנה
ד. הלכות מכה ומזיק	יא. לקראת הכניסה לארץ
ה. ארבעה אבות נזיקין	יב. הימים שלפני ואחרי קבלת התורה
ו. ארבעה שומרים	
ז. הלכות דיניים	

א. ביאת יתרו למדבר

בעקבות שמיעת הניסים שנעשו לישראל, יתרו עזב את מעמדו הנכבד ומגיע למדבר, יחד עם ציפוריה ובניה, לשמוע תורה. משה וכל ישראל יוצאים לקראתו בקבלת פנים מכובדת, במהלכה מודה יתרו לה' על הניסים שהוא שמע מפי משה, הוא מקריב קרבנות לה' ומתיישב לסעודה עם זקני ישראל.

א. הלכות נגב

המגלה גנב במחותרת, מותר להורגו, מלבד במקרה שהגנב הוא אביו. במידה והגנב נתפס בהמשך הוא משלם תשלומי כפל, ועל שור ושה - ארבעה או חמשה. החוטף איש ומכרו, נענש במיתת חנק.

ב. הלכות עבד עברי וכנעני

גנב שאינו מסוגל לעמוד בתשלום הגניבה נמכר לעבד למשך 6 שנים, במידה והעבד חפץ להישאר שם לאחר 6 השנים, רוצעים את אוזנו והוא עובד עד היובל.

כמו כן, אב יכול למכור את בתו הקטנה לאִמָּה, והיא משוחררת בגמר שש שנים או יובל, או בסמיני נערות. ראוי שהאדון או בנו יקדשו אותה בקידושי ייעוד, או לחילופין היא תפדה את עצמה לחופשי.

אדון המכה את עבדו הכנעני ומת חייב האדון מוות, ואם מת לאחר 24 שעות האדון הוא פטור. אם הכה והשחית את אחד מראשי איבריו הקבועים, יוצא העבד לחופשי.

עין תחת עין (שמות כא, כד)

הבכי על קברו של הבית-יוסף

באחד מימי חול המועד פסח תשל"ה, התעורר משנתו מרן הגאון הגדול רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, כשעיניו כואבות וראייתו מטושטשת. מאותו היום הוא התקשה מאד בקריאת ספרי קודש - מחמד עינו וחשקת נפשו, בהמשך המצב החמיר והוא לא היה יכול לסבול את אור השמש או כל אור אחר.

גדול היה צערו וכאבו, לא על צער הגוף, אלא בעיקר צער הנפש, על שאינו יכול לשקוד על דברי תורה כאוות נפשו. ותפילות רבות שפך לפני בוראו שיחזיר לו את מאור עיניו להביט נפלאות מתורתך.

עד שעלתה בליבו עצה נפלאה. הוא קם ונסע לטבריה, שם התאכסן במלון למשך תקופה, וזאת במטרה שיוכל לנסוע מטבריה לצפת הסמוכה להשתטח על קברו של מרן הבית-יוסף ז"ע ולבקש שם רחמים על עצמו.

יום יום היה רבי עובדיה נוסע לצפת, משתטח על ציונו הקדוש של מרן ה"בית יוסף" במשך כמה שעות, כשהוא מעתיר ומבקש בדמעות: 'רבינו הבית-יוסף! אנא! כשם שזוכיתי לפעול להחזיר ליושנה את עטרת תורתך, שלא ישתכחו פסיקותיך, כך תעתיר בשמים לפני ה' שיחזיר לי את מאור עיני כבראשונה!

ואכן, התפילות על קברו של הבית-יוסף התקבלו, ובאורח פלא כעבור תקופה חזר מאור עיניו ללא כל ניתוח או טיפול רפואי.

אם לא שלח ידו במלאכת רעהו (שמות כב, י)

צלחת של בית חולים

במחלקת האשפוז בבית החולים 'אסותא' בתל אביב שהה באותם ימי החורף של שנת תשכ"ז, האדמו"ר הרה"ק בעל אמרי חיים מויוניץ ז"ע עקב חולי וחולשה שתקפו אותו.

בסמיכות לבית החולים התגורר אחד ממקורביו, הרה"ח ר' יעקב מילגרום ז"ל, שהביא באחד הימים צלחת עם פירות לחדרו של הרבי בבית החולים. לאחר שהלך ר' יעקב לביתו, פנה הרבי לגבאי ואמר לו בקול חלוש ובאפיסת כוחות: 'היוהר נא על הצלחת שר' יעקב הביא לנו שהיא לא תתערב עם הצלחות האחרות של בית החולים, כדי שנוכל להחזיר אותה לאחר מכן!'

זו היתה דאגתו היחידה של הרבי באותה שעה בשוכבו מיוסר ותשוש על מיטת בית החולים: שלא יאבד חלילה צלחת של יהודי אחר! שלא להיכשל חלילה בחשש גול!

את מספר ימי אַמְלָא (שמות כג, כו)

אריכות ימים או אריכות שנים?

כשחזור, שבורים ורצוצים, מהלוויית אביהם הרה"ק בעל שפת אמת מגור ז"ע, שהסתלק בגיל צעיר בהיותו בן 58 שנים בלבד, נענה בנו, האדמו"ר הרה"ק בעל אמרי אמת ז"ע, ואמר לאחיו הגה"צ רבי משה בצלאל ז"ע: "לאבא היתה אריכות ימים!". תמה האח רבי משה בצלאל: "אריכות ימים?! והלא לא הגיע אבא אפילו לששים שנה!". השיב לו האמרי אמת: "שים לב, אמרתי אריכות ימים, ולא אריכות שנים, כי אמנם הוא לא האריך שנים רבות, אבל ימיו אכן היו ארוכים ומלאים עד תום, בהתמדתו העצומה מילדותו עד אחרית ימיו, מבוקר השכם עד שעה מאוחרת בלילה, לזאת יקרא אריכות ימים!".

וְהָגַת הָאֶסֶף בְּצֵאת הַשָּׁנָה בְּאֶסְפָּךְ אֶת מַעֲשֶׂיךָ מִן הַשָּׂדֶה (שמות כג, טז)

הסוכה שנבנתה שלש פעמים

ישב פעם מרן רבה של ווילנא, הגאון רבי חיים עוזר גרודונסקי זצוק"ל ואמר להגאון רבי ברוך יוסף פייבלון זצ"ל, ראש ישיבת ראדין: הבה ואספר לך סיפור נפלא אשר ממנו נלמד על מידת הסבלנות של רבינו החפץ חיים ז"ע, ומעשה שהיה כך היה -

לאחר שנפטרה על פניו אשת נעוריו, נשא רבינו החפץ חיים ז"ע אשה בזיווג שני. בחג הסוכות הראשון שאחרי נישואיהם בזיווג שני, הקים החפץ חיים את סוכתו סמוך לביתו, במיקום בו היה רגיל כל השנים להקים את הסוכה, מיקום מצוי וקרוב לכניסה לבית. לאחר שהסוכה כבר עמדה על תילה, יצאה הרבנית, הביטה על הסוכה ואמרה לחפץ חיים: 'המקום אינו מתאים כלל, לדעתי רצוי להעמיד את הסוכה שם, והצביעה על מקום אחר.

החפץ חיים לא התווכח ולא אמר מילה, רק קיבל את דבריה ומיד החל לסתור את הסוכה והקים אותה בשנית במקום עליו הצביעה הרבנית. אך כאשר עמדה הסוכה במקום החדש, יצאה שוב הרבנית מהבית, הסתכלה היטב על הסוכה ואמרה לבעלה: 'אני חוזרת בי, רואה אני שאכן צדקת כשהקמת את הסוכה במקום הקודם, המקום הוא הגון וראוי יותר'. שוב קיבל החפץ חיים את דבריה, ללא שמץ של כעס או וויכוח, סתר את הסוכה והקימה מחדש, בפעם השלישית להיום, במקום בו עמדה הסוכה כל השנים.

כָּל אֲלֻמְנָה וַיְתוּם לֹא תַעֲנֹן (שמות כ, יט)

מצה עם הידור של 'לא תענון'

חומרות רבות ודקדוקים רבים היה נוהג הגה"ק רבי ישראל מסלנט ז"ע בעת אפיית המצות לחג הפסח. באחד השנים אירע שנבצר ממנו להיות נוכח בעצמו

בשעת האפייה, והוא מינה את תלמידיו שישגיחו בשליחותו על כל תהליך אפיית המצות.

שאלו התלמידים: על מה עלינו להשגיח? מה הן החומרות שרבינו רוצה שנחמיר באפיית המצות? ענה להם רבי ישראל: בראש ובראשונה, עליכם להיוהר בשעת הוריות והזהירות של האפייה לא תצערו את האשה האלמנה העוסקת בלישת הבצק, ולא תאיצו בה למהר את עבודה, שהרי אלמנה היא ויש בזה לאו של 'לא תענון!'

'אין כשרות המצה נמדדת' - הוסיף רבי ישראל - 'רק בהידורים שבהלכות פסח לבד, אלא גם עם החומרות וההידורים בהלכות שבין אדם לחברו, שלא לצער אלמנה!'

אם כִּסַּף תִּלְוֶה אֶת עַמִּי אֶת הָעֲנִי עִמָּךְ לֹא תִהְיֶה לוֹ כְּנֶשֶׁה (שמות כב, כד)

למה אני לא עובר ברחוב שלך?

יהודי מתושבי העיר בריסק ביקש וגם קיבל הלוואה מאת מרן הגאון רבי חיים מבריסק זצ"ל, אך משום מה כשהגיע זמן הפירעון לא השיב היהודי את ההלוואה. מרן הגר"ח לא אמר לו מילה ולא דרש את ההלוואה, וכך עברו חודשים ארוכים וההלוואה טרם נפרעה.

ביום מהימים פגש היהודי הלווה את הגר"ח ובקוצר דעתו העיז פנים ואמר לו: איזו 'בטלנות' היא מצד הרב, שאיננו זוכר כלל שהלווה לי כסף!...

ענה לו הגר"ח: אתם באמת חושבים שאני שכחתי מההלוואה?! הלא יש מביתי לבית הכנסת דרך קצרה שתמיד הייתי הולך בה, אך מאחר ודרך הזו עוברת סמוך לביתכם, הרי מיום שהלוויתי לכם את הממון הפסקתי ללכת בדרך הקצרה הזו, כדי שלא לעבור ליד ביתכם ולא להיכשל חלילה באיסור של 'לא תהיה לו כנושה', ולשם כך אני מתאמץ בכל יום ללכת בדרך הארוכה על אף הקושי שבדבר, ואם הייתי שוכח מההלוואה הייתי חוזר והולך בדרך הקצרה. אין זאת אלא שאני זוכר היטב מההלוואה, ודווקא בגלל כך איני ניגש אליכם, כי חל עלי המורא הגדול מפני איסור דאורייתא של 'לא תהיה לו כנושה!'

מספר לחיוג מארה"ב: 151-8988-1351
מספר לחיוג מאנגליה: 443-3061-30131

02.500.20.18

קו 'קול התורה' - שמעו ותחי נפשכם!

מבחנים | שיעורים במגוון שפות
וסגנונות | חידות | הגרלות | ידיעות
ועדכונים | אזור אישי | ועוד

איך נקבעים שמות הפרשיות?

פרשת 'משפטים', או שמא פרשת 'המשפטים'?

פרשת השבוע ידועה בשם 'פרשת משפטים'. על בסיס שם זה 'משפטים', אף נקבע הסימן הידוע לשבועות אלו 'שובבי'ם, כאשר האות 'ס' מכוונת כנגד פרשת משפטים.

אך עיון בתוך החומש מגלה שבתורה לא כתובה כלל תיבה זו, אלא כתוב 'ואלה המשפטים', כך שהיה מן הראוי לקרוא לפרשה זו 'פרשת המשפטים'. [כך שהסימן של 'שובבי'ם יתבטל כמובן].

ואמנם כבר בספרי הראשונים אנו מוצאים שהם מזכירים את השם 'פרשת משפטים' (ראה תוספות מעילה דף יג, א ד"ה אתיא), אך לעומת זאת בהרבה מקומות נזכרת פרשת השבוע תחת השם 'פרשת ואלה המשפטים' [רש"י פרשת יתרו (שמות יט, יא); רש"י חגיגה ו', א ד"ה ישנה]; תוספות בכורות (מט, ב ד"ה א"ר אסי), ובגיטין (פח, ב ד"ה לפנייה), ועוד]. גם מצינו גירסא אחרת לקרוא לפרשה זו 'פרשת אלה המשפטים' - בלי ו' החיבור [רש"י עמ"ס בבא קמא (פד, ב ד"ה אלוקים) וסנהדרין (ב ע"ב ד"ה אי קסבר)].

בדומה לזה אנו מוצאים עוד ארבע פרשיות, 'שמיני' מטות' 'מצורע' דברים, שבתורה הם כתובים עם אות ה' [השמיני, המטות, המצורע, הדברים], ומקובל לקרוא להם בלי האות ה'. כאשר בפרשת דברים זה משליך גם על קריאת כל החומש בשם זה - חמש דברים, ולא חומש הדברים.

השם של הפרשה כולל את תוכן כל

הפרשה

אכן עד היום הזה אין ידוע לנו מי תיקן את שמות הפרשיות, כפי שכתב בספר 'דרך שיחה' למרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי זצ"ל (עמוד ג'). אך ציין שם בדרך שיחה שישנם כמה וכמה פרשיות ששמותם כבר

מוזכרים בגמרא, ונביאים כאן: במסכת זבחים (כח, א) מוזכר פרשת 'קדושים תהיו'. במסכת נזיר (מה, א) מוזכר פרשת 'נשא'. במסכת מגילה (לא, א) ובגיטין (ס, א) מוזכר פרשת 'אחרי מות'. וראה גם במסכת מגילה (ל, ב) מוזכר פרשת 'זאת הברכה'. ושם עוד (עמוד א') מוזכר פרשת 'ויקהל'. ועוד שם (כט, ב) מוזכר פרשת 'זאתה תצוה'.

אולם, מאחר שמקובל מדור דור לקרוא כך לפרשיות בוודאי שיש בכך סודות ועניינים, כדוגמת מה שהזכרנו מהרמז של השם 'שובבי'ם'. וכבר כתב הגה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין זי"ע בספרו 'רסיסי לילה' (אות מז, ד"ה וכן בכל דור) וז"ל: 'ישם של כל סדרה שבתורה כפי מה שנהגו ישראל לקרותה, הוא המכוון של כל הסדרה, על דרך שאמרו בשמות בני אדם, וכל השמות דלשון הקודש שהוא שורש החיות דאותו דבר, מסתמא כן גם בשמות ספרי הקודש כולם וכן בשמות פרשיות התורה, עכ"ל'.

פרשיות ששמותם לא כתוב בתורה

כאן המקום להעיר על מה שנהוג לקרוא לפרשת במדבר, ולחומש במדבר, בניקוד: 'בְּמִדְבָּר', שהמעין בחומש יראה שהניקוד הנכון הוא: בְּמִדְבָּר סיני, ולכאורה היה צריך לקרוא: פרשת 'בְּמִדְבָּר' וכן חומש 'בְּמִדְבָּר'.

ארבע סוגי שמות

כך או כך, כשנתבונן בשמות הפרשיות נוכל לחלק את שמות הפרשיות לארבע קבוצות שונות, וכדלהלן:

א. מצינו 14 פרשיות שנקראים על שם התיבה הראשונה שפותחת את הפרשה הלא הם: **בראשית, וירא, ויצא, וישלח, וישב, וישב, ויח, ויקהל, ויקרא, שופטים, כי תצא, כי תבוא, וילך, האזינו, וזאת הברכה.**

ב. לצד זה מוצאים אנו 6 פרשיות הנקראים על שם איש אחד ששמו נזכר באחד מהפסוקים הראשונים בפרשה, הלא הם: **נח, חיי שרה, יתרו, קרח, בלק, פנחס.**

ג. הרבה פרשיות בתורה נקראים על שם תיבה אחת שהיא חלק מתוך דבריו של הקב"ה למשה או לבני ישראל, שנזכרים בפסוקים שבתחילת הפרשה, הלא הם: **לך-לך, וארא, בא, משפטים, תרומה, תצוה, כי תשא, צו, תזריע, מצורע, קדושים, אמור, בחוקותי, נשא, בהעלותך, שלח, חוקת, עקב, ראה, שופטים, כי תצא, כי תבוא.**

ד. קבוצה אחרת היא, 5 פרשיות ששמן מביע את הזמן או המקום של המאורע, הלא הם: **מקץ, בשלח, אחרי-מות, בהר, במדבר.**

[וראה בקובץ המעיין (קובץ ל', עמוד 47) שליקט כל המקומות שהוזכרו שמות הפרשיות בספרי הראשונים, וחלק מהם בשינוי מהמקובל היום, ואכמ"ל].

פרשת אם-כסף

לסיום יש לציין שבספר החינוך מחולקת פרשת משפטים לשתי פרישות, פרש אחת 'משפטים', ואחר כך מהפסוק 'אם כסף' מתחילה פרשה חדשה בשם 'פרשת אם כסף'. כך כותב גם האבודרהם שפרשת משפטים נחלקת לשני חלקים (ומוסיף שם שגם פרשת כי תשא נחלקת לשתי פרשיות נפרדות).

רוצים להעמיק ולהרחיב אודות פולמוס זה? יש לכם הערות והוספות?

שלחו לנו ל gts025002018@gmail.com ונשתדל בס"ד להביא את הפנינים המובחרים של לומדי התורה

אוצר התורה

הלום מתוך הפרשה

ואלה המשפטים אשר תשים לפניך (כא, א) תלמד את היהודים להציב את משפטי התורה 'לפניהם' - לפני עצמם, לפני האינטרסים האישיים, כי התורה קודמת לפני הכל

(רבי בונים מפרשיחסא)

רק שבתו יתן ורפא ירפא (כא, יט)

'שבתו' מלשון שבת קודש, בזכות יום השבת - 'ורפא ירפא', יזכה אדם לשתי רפואות, רפואות הגוף ורפואת הנפש.

(ליקוטי מוהר"ן מברסלב)

ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה' אלקיך (כג, יט)

את המחשבה הראשונה בתחילת היום, יש להקדיש למחשבות קדושות לשם שמים, כי כל היום נגרר אחרי תחילתו.

(רשפי אש, נעשכ"ז)

ואנשי קדש תהיו לי (כב, ל)

מלאכים - יש בשמים די והותר, הקב"ה דורש מאתנו להיות 'אנשי קודש', לחיות כאנשים עם גוף חומרי, ובכל זאת - להיות קדושים.

(הרה"ק מקוצק)

ובימים השביעי תשבת למען ינוח שורך וחרמך (כב, יב)

גם השור והחמור שבתוכך, הנפש הבהמית, גם היא תנוח ותרגיש את קדוש השבת. (בית ישראל)

עלה אלי ההרה והיה שם (כד, יב)

יהודי צריך לעלות בהר ה' למדרגות גבוהות, אבל אחרי שעלה - "והיה שם", יזהר להישאר ולהיות שם למעלה, ולא ליפול.

(ישא ברכה, מודו"ץ)

רבבות אלפי נבחי תורה שבכתב מעידים על

מהפך עצום ע"י עריכת המבחנים

המסייעים להבנה ברורה ושינון התורה בעקביות ודבר יום ביומו

בחן את עצמך מדי יום אם אינך מפספס את היסוד!

למדתי, למה להיבחן?

